

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtru[m] Pontifex potest vniuersis dare Indulgentias per solam
solutionem ex thesauro Ecclesie sine iuridica absolutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Solutur.

Omissis varijs responsionibus dicendum est, vt Pontifex consequatur Indulgentiam, satis esse, vt per modum solutionis & compensationis eam accipiat. Quâuis enim non possit seipsum absolueri, potest tamen, tanquam distributor thesauri Ecclesie, ex Christi & Sanctorum meritis accipere pro se compensationem, quâ Deo soluat. Ita Nauarrus notab. 20. num. 9. 10. 11.

2. Obiectio, quod actus iurisdictionis non possit operari in inuitum.

Obijcitur Secundò: Iurisdictionis potest exerceri in inuitum; potest enim quis etiam inuitus absolui ab excommunicatione, alijsque censuris: atqui Indulgentiæ non possunt conferri inuitis: ergo earum concessio non est actus iurisdictionis. Confirmatur: quia iurisdictionis non potest exerceri sine causæ cognitione: vnde etiâ in Sacramento Pœnitentiæ requiritur causæ cognitio. At Indulgentiæ conferuntur sine causæ cognitione. Ergo.

Solutur.

Respondet: Nô omnis actus iurisdictionis potest in inuitos exerceri, vt patet in Sacramento Pœnitentiæ; sed illud solum locum habet, quando ille actus non requirit necessariò aliquam dispositionem in sulcipiente; vt fit in absoluteione ab excommunicatione. Ad confirmationem: quando sententia nô fertur super aliquo facto particulari, sicut in Sacramento Pœnitentiæ; sed in genere & quasi sub conditione, non requiritur causæ cognitio; vt dum quis sic excommunicatur, si quis Clericum percusserit, sit excommunicatus: tales sunt omnes censuræ iuris. Indulgentiæ autem conceduntur in genere, & sub conditione; nempe, si tale opus preestitur; vnde non requirunt causæ cognitionem, nisi generatim; videlicet vt generatim causæ dignitas expendatur, propter quam conceduntur.

3. Obiectio, quod pœnæ Purgatorij nô subsint iurisdictioni Ecclesie.

Obijcitur Tertio: Pœnæ Purgatorij non subsunt iurisdictioni Ecclesie; atqui per Indulgentias liberamur à pœnis Purgatorij: ergo earum concessio non est iuridica absoluteio, sed tantum compensatio. Confirmatur: quia compensatio sufficiens est ad obtinendam remissionem pœnæ: ergo superuacanea est absoluteio.

Respondent quidam, Indulgentiam quatenus tollit pœnam iniunctam, esse absoluteionem iuridicam; sed respectu pœnæ quæ in Purgatorio luenda sit, esse solum solutionem. Verum hæc responsio non valet: nam Pontifex viuos etiâ à pœnis Purgatorij potest absolueri; vt colligitur ex Synodo Complutensi sub Sixto IV. vbi damnatur hæc propositio Petri Oxomensis, Papa non potest alicui viuo indulgere pœnam Purgatorij, id est, à pœna Purgatorij absolueri: indulgere enim propriè ad iurisdictionem pertinet. Vnde

Vera solutio.

Respondet: Debitum pœnæ Purgatorij, quamdiu homines viuunt, ad iurisdictionem Ecclesie pertinet, & ab eo potest Ecclesia directè viuos absolueri. Neque hoc mirum est, cum etiâ à debito pœnæ æternæ directè per sententiam iuridicâ absoluat viuos; vt patet in Sacramento Pœnitentiæ: habet enim *Claves regni cælorum*, id est, potestatem remouendi omnia impedimenta vitæ æternæ, vt Doctores interpretantur. In defunctos verò, iuxta veriore sententiam, iurisdictionem non habet. Ad confirmationem: Cōpensatio non sufficit ad pœnæ relaxationem, sed præterea opus est vt à iudice acceptetur, & reus propter illam absoluat. Vnde necesse est, vt vel Deus immediatè per seipsum hominem, pro quo exhibetur compensatio, à reatu pœnæ absoluat; vt fit in baptismo, & diu alius pro alio satisfacit: vel certè vt Vicarius ipsius quoto-

ritate diuinâ id faciat; vt fit in Sacramento Pœnitentiæ, in quo non solum est compensatio, sed etiam efficax absoluteio.

DVBIVM II.

Utrum Pontifex possit viuis dare Indulgentiam per solam solutionem ex thesauro Ecclesie, sine iuridica absoluteione?

Respondet: Possè, tum quia hoc modo conceduntur Indulgentiæ defunctis: tum quia Ecclesia habet plenam potestatem circa dispensationem sine absoluteione; sicut quando priuatus pro altero offert suas satisfactiones, quæ tamen alteri non valent, nisi ex congruo: satisfactiones autem Christi, quas Pontifex potest applicare, valent alteri ex condigno.

Nota tamen: Hunc modum concedendi viuis Indulgentias nô esse vsitatū: nam alter est, qui fit per absoluteionem, est efficacior & certior. Absoluteio enim efficaciter remittit reatum pœnæ. Applicatio thesauri solum offert Deo pretiū, vt ipse dignetur remittere: vnde solum valet per modum impetrationis; sicuti eum quis offert pretium pro captiuo.

CAPVT III.

De effectu Indulgentiarum.

DVBIVM I.

Utrum Indulgentia solum valeant ad remissionem pœnitentiæ iniunctæ, an etiâ ad remissionem eius quæ erat iniungenda: & consequenter an valeant ad remissionem pœnæ Purgatorij, quæ pœnæ iniungenda respondet?

Suppono Primò: Indulgentias non valere ad remissionem culpæ mortiferæ, vel pœnæ æternæ; hoc enim tantum fit per Sacramenta. Vnde quod in quibusdam concessionibus Indulgentiarum legitur, per illam Indulgentiam dari remissionem culpæ & pœnæ, intelligendum est de adiuncto simul Pœnitentiæ Sacramento, quod semper coniungi, imò præcedere debet, saltem in voto, priusquàm Indulgentiam consequaris. Verius quoque est, eas non valere ad deletionem culpæ venialis, quia hæc requirit interiorè renouationem; vt alibi dictū est.

Suppono Secundò: Indulgentias valere ad remissionem pœnæ temporalis, quæ remissâ culpæ mortiferæ, vel venialis, luenda superest; non autem ad remissionem pœnarum siue civilium, siue ecclesiasticarum, quæ ad forum contentiosum spectant: quia alioquin disciplinam politicam & ecclesiasticam dissoluerent.

His positis: Caietanus opusc. 15. cap. 7. tom. 1. putat Pontificem quidem habere potestatem per Indulgentias relaxandi pœnas, etiam non iniunctas; tamen de facto omnes Indulgentias, quas cōcedit, esse tantum de pœnis in foro pœnitentiæ iniunctis. Idem tenet Petrus Soto lect. 2. de Indulgentijs; & quidam antiqui Doctores Scholastici, Albertus & Alfisiodorensis.

Respondet & Dico Primò: Quâdo in formulâ exprimitur Indulgentias dari de pœnitentijs iniunctis, probabilius est eam solum extendi ad pœnitentiæ actu à Confessario iniunctas. Est ferè communis. Vide Nauarrum relect. de Indulgentijs, notab. 11. nu. 12. & Antonium Corduba qu. 7. propof. 3.

Probat Primò: Quia concessio Indulgentiarum strictè est interpretanda, et si enim materia videatur fauorabilis,